

CATALUNYA RELIGIÓ

EDICIÓ SETMANAL | TOTA L'ACTUALITAT A WWW.CATALUNYARELIGIO.CAT | DIVENDRES 11 DESEMBRE DE 2020 | Número 104

PÀG. 4 | CENTRE PARE CLARET

“Moltes persones s'apropen a l'església per viure el silenci”

PÀG. 8 | JOSEP ÀNGEL SAIZ

“La influència de l'església va més enllà de la pràctica dominical”

PÀG. 23 | MARISTES

“Donar resposta a les víctimes d'abusos prescrits és un deure moral”

PÀG. 27 | CPL

L'Institut de Litúrgia guanya el Memorial Pere Tena

PÀG. 30 | TRADICIONS

“Connectar-se” a l'Advent des de casa

PÀG. 36 | BÀRBARA VIRGIL

El miracle de Hanukah

Badalona: “Tothom sabia què hi passava i ningú va prevenir res” | PÀG. 18

#CATRELIGIOACASA

Edició paper gratuïta

Mentre duri el confinament, **Catalunya Religió editarem aquesta versió setmanal en PDF** en obert per facilitar la seva distribució.

Us portem a casa l'actualitat religiosa.

www.catalunyareligio.cat/acasa

Reenvieu l'edició setmanal als contactes de les vostres comunitats o amb els butlletins que gestioneu.

Agenda

Consulteu els propers esdeveniments

PÒRTIC

L'incendi a la nau del barri del Gorg de Badalona parla de la nostra dignitat social. Descriu la misèria humana. De qui la pateix i de qui la tolera. És urgent un nou marc mental on càpiga tothom.

SUMARI

4 Actualitat

Centre Pare Claret a Girona: "Moltes persones s'apropen a l'església per viure el silenci
Saiz: "La influència de l'Església va més enllà de la pràctica dominical"
Badalona: "Tothom sabia què hi passava i ningú va prevenir res"
Maristes: "Donar reposta a les víctimes d'abusos prescrits és un deure moral"
L'Institut de Litúrgia guanya el Memorial Pere Tena
"Connectar-se" a l'Advent des de casa
La novetat de Nadal, des del jazz i la poesia

20 Panoràmica

Moral sexual: una greu responsabilitat per a l'Església, per Josep Lligadas
Nes Gadol i Haia Sham, temps de llums i prodigi, per Bàrbara Virgil

39 Recull de premsa

40 La setmana a les xarxes

Vetlla de pregària del pare Claret al Centre Pare Claret de Girona.

Centre Pare Claret a Girona: “Moltes persones s’apropen a l’església per viure el silenci”

Cercar construir comunitat. Aquest és l’objectiu final que tenen el grup de laics que dinamitzen des de fa un temps el **Centre Pare Claret a Girona**. Ho fan oferint espais de silenci, formació, catequesi, promovent la solidaritat o animant l’Eucaristia. Sota el nom de projecte Pentecosta, i treballant quatre eixos, volen “obrir portes i finestres a diferents maneres de viure la fe comunitàriament”.

Laura Masferrer, membre de l’equip dinamitzador del Centre Pare Claret de Girona, explica que moguts per la curiositat per conèixer noves realitats d’església, diferents membres de l’equip han tingut l’oportunitat de participar en trobades de diverses comunitats cristianes d’arreu. Són trobades, reconeix, on es prioritza “viure l’experiència personal amb Déu i on han vist els fruits”.

Han conegut la comunitat de Les Benaurances, la comunitat Chemin Neuf, la comunitat Croix Glorieuse, o la trobada internacional organitzada per la comunitat ecumènica de Taizé al Líban. “Va ser allà on ens vam adonar de la dura realitat de ser cristià en certs països d’Orient Mitjà com Iraq, però on mantenen la joia i

la convicció de ser creients". Escenaris, afirma, que contrasten "amb la nostra actitud de lamentació i crítica amb el fet religiós catòlic".

A partir d'aquestes experiències es van animar a forjar un projecte, a crear comunitat, a dinamitzar allò que ja coneixien, l'església del Cor de Maria, sota el paraigües dels claretians a Girona. Un dels seus puntals és el treball a partir del silenci. "Vam començar fa uns anys a oferir silenci en la quotidianitat els dimecres, després de l'Eucaristia, i també la jornada del silenci, un cop al mes". Una pràctica, la del silenci, que els ha permès conèixer moltes persones noves. "A través del silenci hem conegut moltes persones que s'han apropat al temple, el silenci és un espai que facilita tot això".

Van presentar el projecte a la comunitat claretiana, a Girona, i al provincial. "Ens van rebre bé i ens van motivar a continuar". Durant la Pen-

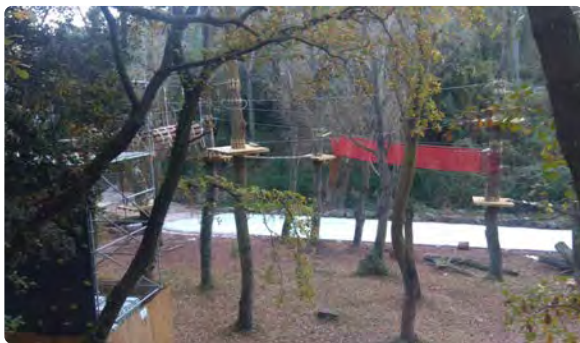
tecosta del maig passat van veure clar que havien de crear comunitat a través d'un projecte articular amb quatre eixos com a fil conductor. Així, el projecte Pentecosta compta amb l'eix de l'animació eucarística, l'eix de la formació, l'eix de la solidaritat, i l'eix de l'espiritualitat.

"Conscients que pel Pare Claret l'Eucaristia és un dels pilars fonamentals volem tenir especialment cura perquè la gent la pugui viure profundament a través de la música pregada", explica Masferrer. Eixamplant els horitzons de l'Església local i per tal d'oferir noves perspectives, s'han proposat crear vincles amb persones reconegudes a fi d'aprofundir en un coneixement sòlid de la fe a través de tres xerrades anuals.

Pel que fa a l'eix de la solidaritat, i seguint l'estela de tants missioners claretians, continuen promovent activitats de sensibilització missio-

nera com el sopar de la fam i la parada de roses per sant Jordi, així com proposar nous apadrinaments d'infants al Brasil a través de l'ONG **Enllaç Solidari**. I per treballar l'eix de l'espiritualitat, i per tal de promoure una fe més vivencial, proposen jornades de silenci en la natura i vetlles de pregària on la gent pugui fer experiència de Déu. "És essencial poder redescobrir espais de trobada amb l'Absolut".

I tot aquest projecte compta amb un canal de difusió de whatsapp, un mailing, i un perfil a Instagram. "No podem quedar-nos frenats per l'onada de relativisme que com un tsunami vol arrasar conviccions profundes, cal reconnectar amb l'alegria de l'Evangelí, permetre que entri a les nostres celebracions, perquè el missatge de Jesús és vida, és llum i alegria".

Noves instal·lacions d'aventura a la casa de Penyafort

La casa de colònies Penyafort ha establert un conveni de col·laboració amb l'empresa d'esports en el medi natural Esportec Outdoor Sport per tal d'oferir activitats d'aventura en els espais de la casa de colònies. Concretament, es tracta de dos circuits acrobàtics, tirolines i rocòdrom, juntament amb altres activitats a l'aire lliure, que s'oferiran a tots els grups que s'allotgin a la casa de colònies i que desitgin contractar-los, afegint-se així als serveis d'allotjament, manutenció i activitats.

La parròquia de Tàrraga restaura el cimbori i l'antic penell

El gran cimbori de la parròquia de Santa Maria de l'Alba de Tàrraga torna a lluir els vuit careners ceràmics vidriats de color verd. Fins a 192 peces de ceràmica de la Bisbal es poden ja apreciar col·locades al seu exterior octogonal, recuperant-se la fisonomia original de 1903. D'altra banda s'ha realitzat la col·locació al cim del cimbori, a una alçada de 33 metres, del seu antic penell un cop restaurat pels serveis tècnics del Museu Comarcal de l'Urgell-Tàrraga.

L'exposició de pessebres de Lleida, en format virtual

Les mesures sanitàries de prevenció de contagis per la Covid-19, han obligat a l'Agrupació ilerdenca de Pessebristes a alterar substancialment el programa d'actes previst per aquest Cicle de Nadal 2020 i cancel·lar la majoria de les activitats. Així l'Agrupació ha hagut de suspendre per enguany la convocatòria del Concurs Infantil i Juvenil, que hauria arribat a la XLV edició. Aquesta suspensió afecta també a l'Exposició de Pessebres del Concurs, que s'ubicava tots els Nadals al pati de l'Àrea Infantil de la Biblioteca Pública de Lleida.

BON NADAL?

BON NADAL Però per a tothom

Fes que Nadal entri a totes les llars

El 30% de les famílies no tindran una llar digna on poder celebrar aquestes festes

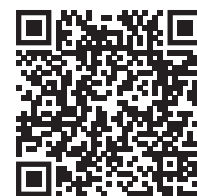
**FES EL TEU DONATIU
CADA GEST COMPTA**

www.caritascatalunya.cat

ES69 2100 5000 5802 0008 9517

CODI BIZUM: 38031

Saiz: “La influència de l'Església va més enllà de la pràctica dominical”

Fora del seu bisbat i dels ambients eclesials a molts els costaria posar nom al bisbe de Terrassa. Com si només existissin els bisbes de les grans capitals catalanes o els que tenen algun protagonisme efímer per polèmiques a la premsa. El 2001 **Josep Àngel Saiz Meneses** va ser nomenat bisbe auxiliar a Barcelona amb el cardenal **Ricard Maria Carles**. I el 2004 va ser nomenat el primer bisbe de Terrassa. Fora del seu bisbat no ha estat molt visible en entrevistes o declaracions, però això no vol dir que no hagi fet molta feina estructurant una diòcesi de nova creació. També ha tingut diverses responsabilitat a la Conferència Episcopal Espanyola i el febrer va ser **elegit membre del Comitè Executiu**, que segueix el dia a dia de l'Església espanyola.

Aquesta conversa forma part d'un cicle d'entrevistes amb els bisbes catalans.

Com ha afectat la Covid-19 el bisbat de Terrassa?

La pandèmia ha estat com un sotrac fortíssim. Però hem intentat que la missió pastoral de l'Església continués. L'àmbit de la paraula-catequesi, formació, celebracions...- durant el confinament es va reconduir per via telemàtica

amb imaginació i creativitat. L'acció caritativa i social també ha continuat i Càritas ha tingut més feina que mai. Com a inspiració per mi he trobat dos exemples. El cardenal **Văn Thuân**, quan estava a la presó, havia de celebrar només amb un trosset de pa i unes gotes de vi. I **Sant Joan de la Creu** que, a la presó, componia la major part del Càntic espiritual, que és el més sublim que s'ha escrit d'espiritualitat i de mística. És a dir, en la situació que estem hem de mirar endavant. I amb resiliència, que no vol dir només resistir, sinó resistir i agafar impuls per tirar endavant. Ara aquesta paraula està molt de moda, però els cristians l'hem fet servir conscients que Déu ens estima en tota situació i que en aquests moments ens dona la força i auxili. No vol dir que no sigui costós, però així és fàcil refer l'esperança i continuar l'acció pastoral de l'Església.

Aquest curs s'ha hagut de rebaixar molt l'activitat?

En conjunt d'acció de l'Església continua. No s'ha aturat. El bisbe auxiliar, **Salvador Cristau**, i un servidor, a principi de curs vam fer aquesta petita reflexió en una carta. Primer, podem

posar com a icona del confinament la tempesta calmada per Jesús. Quan Jesús diu "no tingueu por". Amb el nou curs la icona és *Duc in altum*, rema mar endins, amb la confiança posada en el Senyor i en les persones amb les quals compartim el camí. *Duc in altum* i Déu dirà. Segon, ser conscients de l'expressió de l'Apocalipsi "Jo faig noves totes les coses". També m'ha inspirat molt la figura del papa **Sant Gregori Magne**: li va tocar lluitar amb pandèmies, inundacions del Tíber, la invasió dels longobards... I que va fer? Tancar-se i espantar-se? No. Va evangelitzar els longobards, i va organitzar Europa amb l'ajuda de **Sant Benet** i dels benedictins. Va ser proactiu davant de les dificultats. Al llarg de la història en els moments difícils sempre hi ha hagut persones que han liderat i que han estat minories creatives. I, en tercer lloc, en aquest moment hem de viure molt l'acompanyament. L'acompanyament en l'acció formativa de l'Església amb els mitjans nous, l'acompanyament a les persones més pobres i més vulnerables amb més necessitats, l'acompanyament espiritual i personal, i l'acompanyament litúrgic i de les celebracions. I estar molt atents sobretot a les persones que estan més soles i a les persones grans. L'eix pastoral d'aquest curs és l'acompanyament.

"L'ESGLÉSIA TÉ UN PES I UNA INFLUÈNCIA QUE VA MÉS ENLLÀ DE LA PRÀCTICA DOMINICAL"

Terrassa és un bisbat amb realitats socioeconòmiques que van d'un extrem a l'altre. Algunes de les ciutats més riques i més pobres de Catalunya. Quina resposta cal ara?

Després d'una crisi sanitària, ha començat una crisi econòmica que serà molt dura i molt llarga. El que fem és anar-nos mentalitzant que aquesta crisi econòmica durarà i que Càritas ha de multiplicar la seva actuació. La relació amb les administracions és fluïda. Crec que nosaltres fem el que podem. I ens agradaria poder fer molt més. Una gran acció caritativa i social és crear llocs de treball. A Càritas tenim l'**empresa d'interserció laboral Apasomi** però això és un àmbit petit. La creació de llocs de treball correspon més als empresaris, i als empresaris cristians, mentre que l'acció de Càritas és més assistencial, de preparació de les persones perquè puguin trobar feina i també de denúncia i conscienciació.

El bisbe de Terrassa pot ser interlocutor amb els grans empresaris del Vallès i alhora, per exemple, amb la realitat dels aturats.

És bo que hi hagi una relació correcta amb les administracions i amb les institucions, cadascú en el seu lloc. Una relació institucional fluïda, perquè puguis fer una trucada a un alcalde o un president d'un grup empresarial i demanar-los que facin això o que tinguin en compte allò. Això és molt important perquè aquestes sinergies amb les institucions redunden en benefici de les persones concretes, dels qui més ho necessiten. Jo estic molt content, em trobo molt bé a Terrassa, molt ben encaixat.

El bisbe és un certa autoritat, aquí?

Jo diria que sí, entenent l'autoritat com a servei. Ja han passat aquells temps... Sí que l'Església, no el bisbe, manté encara rellevància social. A part de la seva missió específica evangelitzadora i pastoral, juga també una paper de cohesió social. L'Església té una significació educativa, cultural, social... Els catòlics practicants no són el 100%, ni de lluny -que més voldríem que acostar-nos-hi-, però la grandíssima majoria

dels ciutadans del Vallès culturalment són catòlics i de tradició catòlica. El pes i la influència de l'Església va més enllà de la pràctica dominical.

“LA CONCERTADA NO ÉS UNA ESCOLA PER FER NEGOCI O DINERS”

“LA LLEI D'EDUCACIÓ S'ESTÀ NEGOCIANT I NO HO DONEM PER TANCAT”

Un dels temes que han hagut d'afrontar des del comitè executiu de la Conferència Episcopal Espanyola és l'enèsima reforma de la Llei educativa. Les escoles religioses concertades s'hi han oposat. Cap on anem amb l'anomenada Llei Celaá?

Sense entrar en connotacions polítiques o dels partits que hi puguin estar a favor o en contra, la Llei té dèficits. En el tema de l'educació especial, qualsevol que conegui l'àmbit escolar sap que és molt difícil que les persones discapacitades puguin progressar i madurar en una classe amb els altres infants. Són velocitats i processos d'aprenentatge molt diferents. Tots

en una mateixa classe és un error important. En el tema de la Religió, el perill és que acabin amb l'assignatura per inanició. No es pot tocar perquè hi ha els acord Església-Estat, però si hi van posar tantes traves, problemes i entrebancs al final no s'hi apuntarà ningú... Posa les matemàtiques en les mateixes condicions que poses la religió i a veure qui s'hi apunta. A més hi ha el tema de la cultura religiosa, que també s'està negociant com es pot vincular.

I amb la concertada quin és el problema principal?

El finançament. L'escola concertada és un dret i no les pots ofegar fins que arribi un moment que han de plegar perquè no poden sobreviure. Cal el concert econòmic per sobreviure i les aportacions que fan els pares perquè el concert no ho cobreix tot. Si aquestes aportacions es prohibeixen o quan hi ha ajuts o reforços l'escola concertada no compta, al final queda ofegada. Això és anticonstitucional. I és injust perquè és una escola d'iniciativa social. No és una escola per fer negoci o diners. És un servei que facilita el dret dels pares que volen una educació concreta pels seus fills. Tots aquests aspectes són millorables.

Els bisbes no han liderat la protesta contra aquesta Llei ni han aparegut alineats amb els partits polítics contraris. A diferència d'altres moments, no han estat molt bel·ligerants.

S'està negociant. La Llei d'educació hauria de ser un acord global d'Estat i deixar-se ja de partidismes, perquè si no, no dura. Des de la Conferència Episcopal Espanyola s'estan fent propostes concretes. Hem d'anar a trobar una sortida digna. Però no s'ha pensat en cap ma-

nifestació... no. La Llei encara té un recorregut i encara no sabem al final com quedarà. No ho donem per tancat.

"SOM PASTORS DE TOTS, I EL RAMAT ÉS MOLT VARIAT"

"UNA PARAULA DE PASTORS HA DE SER SEMPRE SORTINT DEL TERRENY MÉS POLÍTIC I POSAR-NOS EN UN TERRENY MÉS DE PRINCIPIS"

L'Església a Catalunya té una llarga tradició de relació entre els bisbes del país. Com és avui aquesta relació?

El Vaticà II parla de l'afecte i l'estimació col·legial. Jo això ho he experimentat a Madrid, a la Conferència Episcopal Espanyola, i ho experimento aquí, a la Conferència Episcopal Tarraconense. Des de sempre. Aquest afecte i aquest agermanament hi és. Ens estimem i ens defensem. Ara bé, després tots som diferents. Pels temperaments, per les trajectòries vitals. Però la relació és molt bona i funcionem normalment per unanimitat. Quan hi ha un document o hi ha una nota ho hem de comentar i cadascú fa la seva aportació.

Aquest consens entre perfils diferents no porta a que els plantejaments conjunts acabin sent una mica ambigus?

No. Ambigu, no. El que passa també que queda tot més centrat, i més objectiu. A vegades pot donar una sensació d'ambigüitat: "Fem una nota que no satisfarà ni un extrem ni a l'altre". Perquè no es tracta de satisfer extrems ni persones o idees concretes. La nostra perspectiva

sempre ha ser la pastoral. Som pastors de tots, i el ramat és molt variat i això és molt complicat. Aquest exercici de col·legialitat, de trobar al final un document, una nota o el que sigui, amb una decisió en què més o menys tots puguem entrar no és senzill. Però gràcies a Déu ho anem fent perquè per sobre de tot prima la vocació que té cadascú de servei a l'Església i a la societat, i també de l'estima mútua que ens tenim.

En la situació política actual de Catalunya, com a Conferència Episcopal Tarraconense, s'ha dit prou?

És un pronunciament de tota la Tarraconense i hi ha realitats molt diferents. Per exemple, a la meitat de Terrassa -el Vallès Occidental- i bona part de Barcelona i de Sant Feliu, les opcions polítiques de la feligresia són més variades. *Grosso modo* meitat i meitat. Altres diòcesis més de l'interior tots estan més enfocats en una direcció concreta. I Tortosa té una part de territori a Catalunya i una part a la província de Castelló. Harmonitzar tot això no és senzill. Per tant, la forma de poder estar d'acord, d'harmonitzar-ho i d'oferir una paraula de pastors ha de ser sempre sortint del terreny més polí-

tic i posar-nos en un terreny pastoral i més de principis. I de principis de la Doctrina Social. És el que podem fer. Com diu el papa Francesc o Benet XVI a *Caritas in veritate*, l'Església no té solucions tècniques per l'economia i el que pot oferir són uns principis que emanen de l'Evangeli, i estan recollits en la Doctrina Social de l'Església. Si per l'economia no tenim solucions tècniques, imagineu per la política! No tenim solucions tècniques, ni n'hem de proposar. No saltres hem d'oferir uns principis, que venen de l'Evangeli, que estan en la tradició de l'Església i recollits en la Doctrina Social de l'Església.

**"ELS BISBES NO SOM FISCALS,
NI ADVOCATS DEFENSORS, NI JUTGES"**

Alguns sectors eclesials han trobat a faltar el compromís o la implicació suficient de l'Església.

Aquí he tingut peticions per fer una pregària pels presos en una església i també per fer misses per la unitat d'Espanya. Totes dues s'han donat. Uns són feligresos, catòlics practicants,

i els altres també. I són pregàries i pregàries. La primera vegada que es va considerar aquesta qüestió, el que hem fet des de fa anys és fer servir aquest criteri pastoral: en les esglésies i els locals parroquials no fer cap activitat que tingui connotació política, sigui del color que sigui. Perquè, si no, n'hem de fer d'unes i altres. És un acord que vam parlar en els consells diocesans, no són coses meves. Aquí tenim mossens de diferent color. Però tot això ho han entès i ho anem aplicant. Penseu en els dos costats. Jo he tingut trucades de tots. El que diem -i jo mateix ho he posat en algun tuit i en les cartes dominicals- és que hem de lluitar per la veritat, per la justícia, pel bé comú i per la pau social. Crec que això és bastant clar i que tots entrem en aquest camí. Perquè, si no, hi ha el perill de partidisme d'una banda i de l'altra.

El problema d'usar conceptes tan generals com la justícia és que hi ha creu que és una injustícia que hi hagi uns presos, i hi ha qui creu que justícia és que s'hi passin quants més anys millor.

Exacte. Però aleshores a qui li toqui harmonitzar tot això que ho harmonitzi i que faci la seva

feina. Però aquesta no és la nostra feina. Els bisbes no som fiscals, ni advocats defensors, ni jutges. Nosaltres hem de partir de l'Evangelí i de la Doctrina Social de l'Església. Oferim principis perquè s'apliquin i perquè s'apliquin bé. Si fos tot tant clar per una banda o per l'altra, no hi hauria debat.

Quan s'està plantejant l'amnistia o altres mesures de gràcia per entrar en una nova etapa, l'Església s'hi hauria de pronunciar?

Això és una concreció. En la **nota que vam fer els bisbes** després de la sentència dèiem que contra les decisions de la Justícia no hi podem anar, però més enllà de la Justícia també podem aplicar la misericòrdia. Aquest seria el marc. Aquella nota va ser d'aquestes difícils d'elaborar, però per aquí ens vam posar d'acord. Nosaltres no anirem en contra una legislació vigent en un estat democràtic. Nosaltres hem de complir la llei humana sempre que no vagi contra llei de Déu, que no sigui clarament injusta. Si és una llei humana que t'obliga a avortar, doncs no, perquè això va contra la Llei de Déu. I això ja surt a la Sagrada Escripura, d'obeir als governants. Que hi ha lleis injustes? Doncs reformem-les.

"EL SEMINARI CADA VEGADA VA MILLOR"

En diverses etapes ha presidit la comissió episcopal de seminaris de la Conferència Episcopal Espanyola i també n'és el responsable en el Conferència Episcopal Tarraconense. Terrassa és l'únic bisbat de Catalunya amb seminari propi.

El seminari va ser una aposta difícil. La diòcesi es va crear el 2004 i el seminari es va erigir el 2006. El bisbe diocesà té el tret i el deure de crear el seminari si es donen les condicions. No podem anar inventant coses al gust del bisbe de torn. Però pel número de seminaristes que hi havia em va semblar que podíem plantejar la idea. I quan es va crear la diòcesi tenia 1.060.000 habitants; ara en som gairebé 1.300.000, anem creixent.

En totes les consultes al consells diocesans i als capellans es va aprovar pràcticament per unanimitat. Tothom estava animadíssim i engrescadíssim. I ha anat bé, gràcies a Déu. Has d'estar atent a la realitat. Vam començar amb 14 semi-

naristes i va creixent. Si haguéssim començat amb 14, l'any següent fossin 12, 10, 7... doncs s'hauria acabat.

Quants capellans s'han ordenat en aquests 15 anys?

Uns 40 capellans. Uns 3 cada any. No s'ha de fer massa la comparativa, però en els 16 anys de diòcesi hem ordenat més capellans que els que s'han jubilat. Això vol dir que tenim les parròquies cobertes i només hi ha tres llocs on la cura pastoral està encarregada a un diaca permanent. En totes les parròquies hi ha missa dominical. De moment, ho podem cobrir i la mitjana d'edat dels capellans va baixant. Ara deu estar als 59 anys. És a dir, el seminari va funcionant i el que m'explica el rector i l'equip de formadors és que cada vegada està millor. Cada vegada es fa una selecció més estricta. Ara ens mantenim entre 20 i 30 seminaristes. 25 l'any passat.

Quin és l'estil del capellà que surt del seminari de Terrassa?

Bé! [riu] El que nosaltres intentem és formar... després els éssers humans són lliures. L'estil en el qual intentem formar al seminari és d'una es-

piritualitat profunda, més enllà de les devocions particulars que cadascú legítimament pugui tenir. Una espiritualitat litúrgica profunda, que és la de l'Església, i sacerdotal, seguint tots els documents del Magisteri i l'exemple dels capellans sants: **Pere Tarrés, Sant Josep Oriol, Sant Joan d'Àvila**, el rector d'Ars... Una formació sòlida, perquè els temps que corren necessiten gent molt ben formada que pugui donar raó de de la fe i de l'esperança, dels principis de la fe cristiana i de l'humanisme cristià. Després hi ha una opció molt decidida pels més pobres i necessitats. Aquesta inclinació també la cuidem i la reforcem molt. La inculquem. L'església o la parròquia no és només el mossèn, és tota la comunitat cristiana. Cal un esperit de servei, no de domini, i de donar la vida, i la preferència pels més pobres i vulnerables que es trobin en el camí. Després també evidentment el viure arrelats a la terra, i estimar la nostra terra i la nostra història. I estar atents al món actual i als canvis que comporta.

"ELS CANDIDATS QUE ENTREN AL SEMINARI SÓN EL MILLOR D'AQUESTA GENERACIÓ"

Hi ha la percepció que una generació sacerdotal molt implicada en la vida social, s'està acabant; mentre les noves generacions de capellans, com les del bisbat de Terrassa, no són tant així. Com si es visqués el sacerdoti més com una autoritat o un administrador de sagraments, sense anar més enllà del seu àmbit parroquial.

Cada vocació en els temps que corren és com un petit miracle. Avui en dia viure cristianament ja és viure contra corrent. I respondre a la vocació sacerdotal encara més. Jo estic segur que els candidats que entren al seminari són el millor d'aquesta generació. Perquè precisament no suposa una promoció social, prestigi... d'això ja fa 50 o 60 anys. Comporta una renúncia i un lliurament als germans. Ara bé, cada generació és filla dels seu temps i les característiques dels joves actuals són les característiques generals que també tenen els nostres seminaristes.

Per exemple, ara m'ha tocat fer alguns enterrament, com el de mossèn **Josep Cardús** i mossèn **Manuel Fuentesmilla**. Doncs aquesta generació la pastoral de conjunt la tenen claríssima. La porten en el seu ADN. En canvi, la dimensió

celebrativa potser es cuidava menys. Ara, al seminari i a la Facultat s'insisteix molt en la comunió eclesial. Per a mi és l'eix temàtic principal del Vaticà II, recuperar aquesta concepció de l'Església com a comunió. I també des dels àmbits de la pedagogia, de la psicologia, insistim molt en el treball en equip. Avui dia ja no hi ha enciclopedistes que ho saben tot, només es pot treballar en equip. Això es proposa enfront de l'individualisme que és una de les característiques de la nostra societat. Els capellans joves jo diria que són fermes, com eren fermes els anteriors, però tenen característiques pròpies del seu temps. Hi ha més perill d'individualisme, de fer-ho tot un sol perquè ja es troba tot a Internet. Nosaltres mirem que la formació sigui molt equilibrada i molt integral i, sobretot, que tinguin una actitud de servei i de donar la vida a nostre senyor i als altres.

Jo estic content dels capellans. Tenen punts de millora, com jo també i com tots en tenim. Són bons i els hem d'ajudar perquè també a vegades els toca viure situacions complicadíssimes. Ho sabeu vosaltres que esteu enmig del món. Un capellà acabat d'ordenar fa molts anys anava a la parròquia i tota la vida social girava a l'entorn

de la parròquia. Ara són llocs de missió, i no és tan fàcil. Hi ha una regla d'or que jo recomano molt als capellans: estimeu molt la feligresia, estimeu molt les persones. I a la feligresia: estimeu molt al capellà. Primer això, en lloc de voler canviar jo de seguida la feligresia, o voler canviar el capellà i fer-lo a la nostra mida. No. Jo vinc a servir-vos i a donar la vida. I nosaltres venim també a ajudar-lo a posar-hi la nostra vida. I mirem d'estimar-nos i de cuidar-nos. Aleshores canvia tot. Si la primera impressió és de prejudici, malament. Si la primera impressió és d'empatia, de simpatia, d'estimació... doncs vinga, ja està. Si no, hi ha el pecat de la divisió interna que fa perdre moltes energies que hauríem de fer servir per l'evangelització, pels pobres... i per tota la pastoral.

"SEMPRE ÉS L'HORA DELS LAICS"

Tenir un capellà a cada parròquia, evita plantejar-se altres fórmules d'organització? Dins de les parròquies o de col·laboració entre parròquies?

Bé, alerta. Aquí les parròquies estan molt con-

centrades. Tenim uns 1.300.000 habitants en 121 parròquies. En una parròquia que potser hi ha 30.000 habitants quan hi ha un capellà està coberta, però en farien falta almenys dos. De fet, necessitaríem el doble de capellans. Ara bé, alerta quan es quan es diu: és l'hora dels laics perquè no hi ha capellans; és l'hora dels diaques permanents perquè no hi ha capellans. No. I si ara hi hagués una revifada vocacional i hi haguessin molt capellans, ja no seria l'hora dels laics? O dels diaques permanents? No, no. Això és un plantejament equivocat. L'hora dels laics comença en el moment del baptisme. Sempre és l'hora dels laics. El fet que les parròquies més a menys estiguin cobertes no vol dir que els

laics es retirin. Hi ha feina per tots i cadascú té la seva feina que és diferent i complementària. Això és doctrina clàssica de l'Església.

I com es cuida la corresponsabilitat?

Repassant i estudiant l'eclesiologia. En l'eclesiologia trobem doctrina. I el Concili Vaticà II, que **Joan Pau II** deia que és el far que il·lumina el camí de l'Església en el tercer mil·lenni, no s'ha desenvolupat en totes les seves potencialitats. Tots entrem en aquest concepte de comunió eclesial i coordinació i col·legialitat. En una parròquia, el capellà té una missió, el diaca té una missió, la vida consagrada té una missió, i els laics i laiques tenen una missió. I si es treballa bé cada vegada tots tindran més feina. No són excloents ni incompatibles. Són complementaris i s'enriqueix mútuament. Per exemple, és l'experiència magnífica de col·laboració amb els laics que vaig tenir quan em van destinar a l'església del Roser de Cerdanyola. Ha de regnar aquesta confiança, aquesta estimació, aquesta fidelitat a la missió de cadascú i respectar els camps de de cadascú. Ni els laics clericalitzar-se, ni els capellans laïcitzar-se. Aleshores no hi ha d'haver problema.

Nadal al Recinte Modernista

Visita familiar
'Llum, colors
i natura'

Recomanada
per a infants
de 5 a 10 anys

13, 20 i 27 de desembre;
1 i 3 de gener, 11.30 h

Visita
teatralitzada

19, 20, 26 i 27
de desembre;
2 i 3 de gener, 12 h.

Il·luminació
especial
de la façana

23 desembre
– 6 de gener
18 – 21 h

Més informació:

Taquilles i
www.santpau.barcelona

Col·laboren:

LA VANGUARDIA

Ajuntament de
Barcelona

El papa Francesc viatjarà a Iraq del 5 al 8 de març

Serà el primer viatge apostòlic que farà des de finals del 2019. El Vaticà ha anunciat aquest dimarts que el **papa Francesc** visitarà Bagdad, la plana d'Ur, Arbela, Mossul i Qaraqosh. Quatre dies per mostrar al món la necessitat d'una reconstrucció pacífica i durable per a aquest territori. "El Papa aportarà una paraula profètica per aixecar l'esperit de tothom i obrir els ulls dels ciutadans iraquians, però també als països veïns, aportarà un nou horitzó, de germanor, de respecte, de convivència harmònica", ha dit **en una entrevista** el patriarca de Babilònia dels Caldeus, el cardenal **Louis Raphaël I Sako**.

CR / VATICAN NEWS | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Exposició d'un pessebre de grans dimensions a Igualada

Els Missioners de Sant Josep del Pare Vilaseca exposen un pessebre de grans dimensions a la quasi-parròquia de Fàtima d'Igualada, a partir del dissabte 12. La congregació, fundada per l'igualadí Josep Maria Vilaseca el 1872 a Mèxic, ha volgut celebrar d'aquesta manera els deu anys de la seva presència a Igualada. **Carlos Cardozo** és l'artista creador de més de 200 peces realitzades en porexpan i materials reciclats, que representen diverses estampes del naixement de Jesús a Betlem.

BISBAT DE VIC | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Planellas amb la comunitat ortodoxa romanesa: "Que Sant Nicolau ens ajudi a donar un bon exemple als infants"

La comunitat ortodoxa romanesa a Tarragona ha celebrat aquest diumenge 6 de desembre la festa de Sant Nicolau de Bari a la capella del Col·legi de Sant Pau Apòstol de Tarragona. I l'arquebisbe de Tarragona, **Joan Planellas**, ha participat de la litúrgia d'aquesta comunitat en un dia ben significatiu: **Sant Nicolau** és el patró dels infants en el culte ortodox romanès. Planellas va recordar els orígens d'aquest sant nascut a Patara, actualment dins el territori de Turquia, el qual va destacar pel seu caràcter piadós i generós.

ARQUEBISBAT DE TARRAGONA | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Fotografia: Bombers de la Generalitat de Catalunya

Badalona: “Tothom sabia què hi passava i ningú va prevenir res”

Almenys tres persones han mort i una vintena han resultat ferides en el foc que s'ha originat a la nau ocupada a l'encreuament dels carrers Guifré i Tortosa de Badalona. L'incendi s'ha iniciat la matinada d'aquest dijous 8 de desembre, i fins al matí del divendres els bombers no l'han pogut reduir per complet, després que l'estructura de diverses parts hagi quedat afectada. A hores d'ara els Bombers estan estudiant si l'edifici es veu compromès i s'ha de demolir.

Grau Usseti, director del **Centre Sant Jaume** que forma part del sector social dels Jesuïtes a Catalunya, situat a escassos metres de la nau, assegura que l'edifici portava 12 anys ocupat per diversos grups de gent. Pel responsable del centre educatiu per a joves de la ciutat, l'incendi és el resultat d'ocultar i menystenir la situació per part de les administracions. “Tothom sabia què hi passava i ningú va fer cap acció preventiva” ha denunciat.

La deixadesa de l'administració ha portat a no fer cap acció per regularitzar o acondicionar un espai habitat per “persones que estan als marges”. Al tractar-se de persones que no feien cap demanda als serveis socials municipals, “les

administracions s'han desentès de les seves condicions de vida”.

Ussetti deixa clar, però, que l'actual alcalde de la ciutat, **Xavier García Albiol**, era coneixedor de la situació i havia utilitzat l'espai per denunciar les ocupacions a la ciutat. El batlle s'havia fotografiat durant la campanya davant de la nau i, un cop al càrrec, va ordenar un perimetratge policial de la zona a les nits. De fet, en el moment de l'incendi es trobava en marxa un ampli dispositiu policial envoltant l'edifici.

Els fets apunten que serà difícil obtenir informació de primera mà de les persones que habitaven l'immoble al no estar empadronats ni tenir cap mena de cens. Ussetti apunta que molta gent en situació irregular que hi vivia “marxarà de la zona per evitar ser portada al **Centre d'Internament d'Estrangers**”.

Les xarxes veïnals no han trigat a donar una resposta solidària a les persones que vivien a la nau. Mentre es produïa l'incendi ja van començar a coordinar una recollida d'emergència per comptar amb roba, mantes i menjar, ha assenyalat la religiosa de Lestonnac **Maria Luz**

López, responsable de comunicació de la Companyia de Maria i veïna de la ciutat.

Estratègies d'acollida

La Fundació Migra Studium, que treballa amb persones migrades, **ha denunciat en un comunicat** que els fets ocorreguts al barri de Gorg són similars als que havíem vist a la Mediterrània i al **camp de Mòria** (Grècia). “La nostra incapacitat per acollir comporta que moltes persones hagin de malviure”, afirmen, i recorden que “no és un cas excepcional, és fruit de l'absència i falta de recursos”.

L'entitat dels jesuïtes exigeix a les institucions que s'estableixin estratègies d'acollida, especialment de les persones més vulnerables i que es flexibilitzin els processos de regularització administrativa que actualment **“porta a una cursa d'obstacles sense sortida”**.

Per la **Plataforma d'Entitats Cristianes amb els Immigrants**, els assentaments com el de Badalona representen un “fracàs de les polítiques de regulació migratòria, d'acollida i d'integració social dels migrants”.

El cardenal i arquebisbe de Barcelona, **Joan Josep Omella**, ha lamentat les víctimes de l'incendi en un missatge a les xarxes socials de bon matí. Omella diu que es tractava de “persones sense llar que només volien protegir-se del fred” i ha pregat per elles.

La Comunitat de Sant'Egidi ha expressat, en un comunicat, la necessitat de trobar una resposta a la situació en la que es troben molts dels “nous europeus”. Unes condicions de vida que consideren es veuen afectades plenament per la “dificultat de trobar un habitatge digne” i que porten a buscar refugis nocturns, “augmentant el nombre de persones que malviuen a les nostres ciutats”.

També Justícia i Pau **ha apel·lat** als poders públics a “vetllar per assegurar condicions de vida digna per a tothom i evitar situacions de vulnerabilitat”.

Des de la parròquia de Santa Anna de Barcelona i el projecte Hospital de Campanya han lamentat els fets: “La pobresa mata, l'absència d'habitatge digne és un fracàs social”. I s'han preguntat per “quines són les condicions dignes d'un habitatge”.

Moral sexual: una greu responsabilitat per a l'Església

PER JOSEP LLIGADAS
A UNA FONT QUE RAJA SEMPRE

Després del que hem estat comentant les dues setmanes anteriors, a la **sèrie d'articles** relacionats amb la moral sexual de l'Església que he publicat des de l'11 de novembre, ara, per acabar, cal parlar de la responsabilitat de l'Església. L'Església podria realitzar una tasca molt valuosa en l'ajuda a refermar l'amor de les parelles i a viure com una cosa valuosa l'esforç que cal posar-hi per a aquest refermament. Podria realitzar una tasca molt valuosa en la crida a una vida sexual que no sigui una pura superficialitat. Podria realitzar una tasca molt valuosa en la potenciació del valor humanitzador que té la família. I, és

clar, per als cristians, hauria de ser un recordatori constant de com Déu és en tot aquest camí humà quan el fem amb ganes de construir la vida nova que ell ens ofereix constantment.

Però perquè això sigui possible, goso dir que és imprescindible fer el que he assenyalat en els articles anteriors: repensar de dalt a baix les bases de la moral sexual catòlica.

Aquest repensament és imprescindible, crec, en primer lloc, per fidelitat a la veritat, que és una cosa que sempre hem d'estar aprenent i

en la recerca de la qual, va dir Jesús, ens guia l'Esperit. Deixeu-m'ho dir: en el moment actual, amb tot el que sabem i coneixem, no és lícit mantenir la doctrina moral que manté l'Església en el camp del sexe i de la família.

Aquest repensament, en segon lloc, és imprescindible per a la tranquil·litat i la pau del poble cristià. Són molts els cristians que, fidels al seu seny i a la seva consciència, han deixat de fer cas de moltes de les lleis eclesiàstiques sobre aquests temes. Però, si aquests cristians són seriosos, segur que amb el fet de no seguir la doctrina de l'Església, per molt convençuts que n'estiguin, no s'hi senten gaire còmodes. I tampoc no es deuen sentir gaire còmodes ni feliços la majoria d'aquells cristians que sí que fan cas d'aquesta doctrina.

Hi ha encara un tercer punt que reclama aquest repensament. I és la situació i el paper de cada un dels cristians i cristianes en el món. Fa ver-

gonya, i fa tristesa, haver-te de sentir dir que com és possible que formis part d'aquest club les autoritats del qual impedeixen la tranquil·litat sexual de la gent. I quan t'ho diuen, mires de justificar la cosa dient que això és un residu de temps passats i que, efectivament, les coses haurien de ser diferents. Conseqüència: que la doctrina sexual de l'Església catòlica és un greu obstacle per fer que la fe de Jesucrist pugui ser una cosa atractiva per als qui no la comparteixen.

I, finalment, aquest repensament és també imprescindible per això que dèiem fa un moment. L'Església no tindrà credibilitat per dir res en matèria de moral sexual i familiar si continua mantenint aquest encotillament que pretén acotar el sexe segons uns criteris que no tenen justificació antropològica ni teològica i que ben poca gent entén. Crec que, en aquests temes, l'Església no es mostra com una companya i còmplice en el camí humà, com hauria de ser. Quan es manté la doctrina que l'Església man-

té, qui escolta alguna exhortació que ella faci a determinats comportaments, per valuosa i encertada que sigui aquesta exhortació, difícilment hi prestarà atenció, perquè sap que prové d'una institució que ha demostrat una total incapacitat d'entendre què significa el sexe i la relació sexual en la vida humana. Un exemple podria ser aquest: ¿quina credibilitat pot tenir l'Església quan defensa que no s'ha d'avortar, si al mateix temps condemna els principals mitjans per evitar els embarassos indesitjats, com són les píndoles anticonceptives o els preservatius?

Sí, cal repensar de dalt a baix les bases sobre les quals està construïda la moral sexual catòlica. I, esclar, aquest repensament no el poden fer només un conjunt d'homes cèlibes, com s'ha fet fins ara.

Sabadell Institucions Religioses

Una atenció personalitzada orientada al carisma i a la missió de les institucions.

Assessorament en inversions, gestió del patrimoni, finançament preferent, productes i serveis adaptats a les seves activitats econòmiques, col·legis, residències, hospitals, fundacions, i també per als seus empleats i familiars.

Perquè disposem de més de 40 anys d'experiència treballant amb les institucions religioses i adaptant-nos a les seves necessitats.

Un gestor especialitzat serà al seu costat per ajudar-los en totes les seves necessitats financeres i en la gestió del seu dia a dia.

Més informació a
www.bancsabadell.com/institucionsreligioses

B Sabadell
Ser on siguis

Fotografia: Associació Mans Petites.

Maristes: “Donar reposta a les víctimes d’abusos prescrits és un deure moral”

“Que no torni a passar”. És el missatge unívoc dels 25 testimonis que han participat en la Comissió d’acollida de víctimes d’abusos sexuals de casos prescrits, impulsada conjuntament pels Germans Maristes i l’Associació Mans Petites. Aquest dijous 10 de desembre la comissió han presentat les conclusions del seu treball en roda de premsa al Col·legi de Periodistes de Barcelona.

De caràcter extern i independent a la institució marista, **la comissió es va constituir** el 30 de gener. N’han format part dues psicòlogues i un jurista. De març a setembre ha tingut lloc el procés d’escolta de les víctimes. Les trobades es van haver d’aturar amb l’esclat de la pandèmia i es van reiniciar el mes de juliol.

La tasca de la comissió ha estat “acollir, escoltar i avaluar les circumstàncies i els efectes causats en la personalitat” dels qui s’han acollit a aquest espai de reparació. En cap cas, s’ha buscat de “repetir un judici”, ha explicat l’advocat **Xavier Puigdollers**, en la roda de premsa. “Hi ha hagut una escolta, no hi ha hagut un contrast, no hi havia prova, es valorava si era plausible i s’ha treballat en base a l’experiència de la persona”.

Una iniciativa sense precedents

Puigdollers ha assenyalat el caràcter extraordinari d'un treball conjunt entre la institució on s'han produït els abusos sexuals i l'entitat de defensa de les víctimes. La comissió n'és la concreció. "No havia passat mai", ha dit Puigdollers.

La psicòloga **M. Dolors Petitbò** ha assenyalat "la feina de trencar el silenci" per part de les víctimes. Un pas previ que ha permès la creació de la comissió. Si bé ha reconegut avui una major sensibilitat social, també ha alertat que "no ens podem confiar només en els protocols". Tot i que estiguin "molt ben fets", Petitbò creu que "han de ser aplicats per persones sensibilitzades i per persones valentes".

I la psicòloga **Montserrat Bravo** ha aplaudit "la generositat i valentia" dels testimonis que han compartit el seu cas amb la comissió. "Passar per la comissió és un dels episodis més dolorosos de la seva vida", ha assegurat. També s'hi ha referit la institució marista en el seu comunicat, en què "agraeixen el coratge de les víctimes per haver parlat amb els membres de la Comissió i per haver expressat amb paraules allò que han viscut".

La disposició dels maristes

En una nota els germans maristes **han explicat** que es tracta d'un "procés enfocat a la reparació" i que la finalitat de la comissió era "atendre les persones que no havien pogut recórrer a la justícia perquè el cas que denunciaven estava prescrit". Recorden que "en el context espanyol, ni el sistema judicial ni les estructures socials o de la mateixa Església tenen prou mecanismes globals per atendre les víctimes d'aquests casos", i reconeixen que "donar resposta a les víctimes d'abusos sexuals prescrits és un deure moral".

Petitbò ha assenyalat com "un gran canvi" l'actitud de la institució: "els germans maristes han tingut una clara disposició a escoltar i a reconèixer els danys que s'havien produït per part de la institució". Cadascuna de les 25 persones que han acudit a la Comissió ha rebut una carta signada pel germà provincial i pel delegat provincial per a la Protecció de la Infància dels Maristes on se'ls demana perdó de manera individualitzada. En la carta s'expressa el reconeixement a les víctimes per part de la institució, es reconeix també el dolor i el sofriment que els

han causat algunes persones i es reconeix que, com a institució, s'ha fallat.

Un context autoritari

El relat dels testimonis aplegats va des de principis dels anys seixanta fins a principis dels noranta. "Trenta anys en què hi ha hagut molts canvis nivell social", ha dit Petitbò. La psicòloga ha relatat que en l'entorn "hi ha molts detalls que són facilitadors i mantenidors" de la situació abusiva.

Ha descrit el context social, polític i educatiu del moment dels abusos descrits entre els anys seixanta i setanta, en plena dictadura franquista. Un marc de disciplina educativa i d'autoritarisme. Ha descrit que "l'autoritarisme és l'eina de l'abusador, que s'imposa, pel càrrec, pel rol o per què és més fort o més capaç de manipular".

Baixa supervisió i dinàmica abusiva

Entre les conclusions presentades, Petitbò també ha dit que "en qualsevol situació en què s'imposa el poder baixa notablement la capacitat crítica de les víctimes". De les entrevistes

se'n desprèn que les famílies feien “una valoració positiva del model educatiu marista”, ha dit Petitbò.

Aquí ha assenyalat una primera barrera que frenava la detecció: “Si barregem l'autoritarisme imperant i la confiança plena de les famílies amb la institució, feia difícil pensar que hi havia errors en la institució”. La mateixa “confiança” es produïa dins de la institució, i va portar a una “supervisió baixa” i a la possibilitat d'actuar “amb total impunitat”.

La psicòloga Montserrat Bravo ha denunciat que “no només es tractava de violència sexual durant la infància i la adolescència” sinó també de “violència institucional”. I ha parlat de la “contradicció impossible d'assumir” per part de les víctimes quan l'abusador representa l'Església com a institució. La comissió ha descrit també les eines de la dinàmica abusiva. Entre d'altres, l'engany, la popularitat entre els alumnes, càstigs, la imposició del silenci i la manipulació de la confiança. Un seguit d'actituds que “porta a tenir uns alumnes sotmesos i desitjosos de ser triats per l'abusador”. I l'aparent normalitat: “No hi ha detecció de situació anòmla perquè

queda tot normalitzat en l'abusador”. I a més, la víctima, que té un “sentiment de culpa”, és incapaç de comunicar-ho a l'entorn proper, ha explicat Petitbò. Alhora ha apuntat que “la pròpia institució on es produeixen els abusos és víctima”, perquè malgrat haver-hi “molts professors i germans que ho feien bé, només que un actui malament, taca tota la institució”.

Tolerància zero

La petició dels tres membres de la comissió ha estat unànime: “tolerància zero respecte els abusos sexuals” i implicació en la detecció. Davant d'una “experiència abusiva sempre deixa petjada”, han demanat estar alerta a qualsevol indici, comunicar-lo i donar el suport necessari a les víctimes.

Montserrat Bravo ha recordat que els casos d'abusos sexuals comporten “gravíssimes seqüeles”. Ha descrit la violència sexual com una “pandèmia històrica” i ha apuntat el “deute pendent” de la societat en la feina d'abordar els abusos: “Invisibilitzar-los implica sotmetre'ls a un confinament permanent”, ha dit. I ha demanat reformes legislatives perquè els casos no prescrivuin.

Els membres de la Comissió

La Comissió ha estat formada per professionals independents, experts en l'atenció a víctimes de violència sexual a la infància i adolescència.

Xavier Puigdollers és advocat, Doctor en Dret, Professor de Dret Civil, Ex Director de la Direcció General d'Atenció a la Infància i l'Adolescència, Generalitat (DGAIA) i Ex President de la Secció de Drets de la Infància i l'Adolescència del Col·legi d'Advocats de Barcelona (ICAB).

Dolors Petitbò és especialista en Psicologia Clínica. Ex Cap de Secció de Psicologia de l'Hospital Sant Joan de Déu de Barcelona. Membre fundadora de la Unitat Funcional d'atenció als Abusos sexuals a Menors (UFAM) de l'Hospital Sant Joan de Déu.

I Montserrat Bravo, doctora en Psicologia, especialitzada en violència sexual, violència masclista i infància i adolescència en risc. Treballa fa anys en l'atenció i acompanyament de nens, nenes i adolescents víctimes de delictes sexuals.

Visita el Recinte Modernista de Sant Pau i col·labora amb la recerca sobre la Covid-19

El Recinte Modernista de Sant Pau ha posat a la venda **10.000 entrades a 5 euros** per recollir fons per a la recerca sobre la Covid-19 que desenvolupa l'Institut de Recerca de l'Hospital de la Santa Creu i Sant Pau.

La campanya, que porta per lema **“El teu ajut és la nostra força”**, té lloc de l'1 de desembre al 6 de gener.

Les persones que vulguin participar-hi poden adquirir les entrades a través del web del Recinte Modernista (www.santpau.barcelona). Els tiquets permetran gaudir d'una visita lliure fins al 31 de desembre de 2021.

Més de 30 projectes de recerca en marxa

L'Institut de Recerca de l'Hospital de la Santa Creu i Sant Pau està desenvolupant una trentena de projectes d'investigació sobre el coronavirus. L'objectiu és assolir una visió global de la malaltia que permeti millorar-ne el diagnòstic i el tractament.

Josep Maria Romaguera (esquerra), president del CPL, i Gabriel Seguí (dreta), president de l'ILF

L'Institut de Litúrgia guanya el Memorial Pere Tena

El Centre de Pastoral Litúrgica de Barcelona ha concedit el VII Memorial Pere Tena de Pastoral Litúrgica al nou Institut de Litúrgia *ad instar Facultatis* de l'Ateneu Universitari Sant Pacià.

El nou Institut és hereu de l'Institut Superior de Litúrgia de Barcelona, vinculat des del seu origen al CPL i també, des de la seva inauguració el 1968, a la Facultat de Teologia de Catalunya. D'aquesta manera la Facultat va poder oferir l'especialització en litúrgia dins del conjunt de les seves especialitzacions de segon i tercer cicle. Ara s'inicia una nova etapa, la de l'Institut

de Litúrgia *ad instar Facultatis*, mereixedor del VII Memorial Pere Tena de Pastoral Litúrgica.

Pere Tena i Garriga, el llegat del qual el CPL recorda anualment amb la concessió del Memorial, va ser fundador i president del CPL, fundador i director de l'Institut Superior de Litúrgia de Barcelona i també degà de la Facultat de Teologia de Catalunya.

L'escaiença del VII Memorial en el curs 2020-2021, en el qual s'inicia la vida acadèmica de la nova institució, i les raons descrites –senzille expressió d'una història comuna i de molt

i intens treball conjunt entre les institucions esmentades-, han mogut al jurat a concedir aquest Memorial a l'Institut de Litúrgia *ad instar Facultatis* de l'Ateneu Universitari Sant Pacià.

Pel president de l'Institut de Litúrgia, **Gabriel Seguí**, "la concessió significa un reconeixement dels nostres fundadors, del Centre de Pastoral Litúrgica. Ens fa ser conscients de la nostra

pròpia història i d'on venim, perquè l'Institut de Litúrgia neix del CPL. Per altra banda, també mostra la majoria d'edat de l'Institut de Litúrgia respecte de l'entitat fundadora, i això fa que ens animi i ens desafii a establir unes relacions més fermes encara de col·laboració en allò que és el punt clau de les dues institucions: l'art de celebrar, segons el llibre litúrgic del Concili Vaticà II".

I ha valorat la importància del Memorial: "Aquest Memorial té per a mi dos sentits: en primer lloc, reconèixer l'esforç de persones i institucions, en relació a l'aplicació de la reforma litúrgica del Concili Vaticà II. Això és molt important en aquests temps en què es discuteix aquesta reforma". Seguí ha lloat el premi, que "ajuda a establir una xarxa de persones i institucions en aquesta mateixa direcció. Per altra banda, no hi ha dubte que també significa una internacionalització del CPL, que ja és un fet, perquè a l'Estat espanyol i a Amèrica Lla-

tina, per exemple, és el centre de referència principal en la pastoral litúrgica. I, finalment, em sembla que suposa una reflexió del CPL sobre la seva història mateixa, que ens remet a un del seus fundadors principals, que és en Pere Tena".

L'acte de proclamació serà el 10 de febrer de 2021, a la Quarta Hora dels dimecres de l'Ateneu Universitari Sant Pacià, a les 12h, a l'Aula Magna del Seminari Conciliar de Barcelona.

En les edicions anteriors, el Memorial es concedí a l'**Abadia de Montserrat** (2015), al **bisbe Julián López** i al **pare Joan Maria Canals** (2016), a l'arquebisbe de Puebla de los Ángeles (Mèxic), **Víctor Sánchez** (2017), a la **Parròquia de Santa Eulàlia de Vilapicina** (2018), a l'arquebisbe **Piero Marini** (2019) i a **Juan Javier Flores, osb** (2020).

Engega't i posa't en marxa

kumi

Religió
per projectes

BAULA

Secundària

També
disponible a:

- ▶ Infantil
- ▶ Primària

També
en
digital

BAULA

Material aprovat
per la Conferència Episcopal Espanyola

“Connectar-se” a l’Advent des de casa

Els fidels de dues de les comunitats protestants més antigues de Catalunya, situades al carrer **Tallers de Barcelona** i al carrer Descobridor Colom de Rubí, mai s’haguessin imaginat que tornarien a celebrar cultes a casa seva.

El 2020 han tancat els temples, però aquest cop no per motius polítics sinó sanitaris. I per això han posat en marxa per Advent a la xarxa social Youtube unes breus píndoles que inclouen una lectura bíblica i un motiu d’oració.

“A la nostra església s’han fet cultes tots els diumenges de forma ininterrompuda des de 1945 fins l’inici de la pandèmia”, explica el pastor de la **Primera Església Protestant a Rubí Jonatan**

Navarro. Els cultes domiciliaris van ser quelcom habitual des de la fi de la Guerra Civil i l’estiu de 1945. Quan a finals de gener de 1939 van arribar les tropes franquistes a Catalunya, el nou règim va decidir clausurar totes les comunitats evangèliques, i també les escoles que havien posat en marxa, menys les que depenien directament de les delegacions diplomàtiques internacionals.

Van començar així sis anys de persecució, exili i repressió. Molts pastors van haver d’exiliar-se i els cultes van passar a ser considerats com una reunió clandestina, i la policia posava multes als assistents. La situació va donar un gir després de la Segona Guerra Mundial, ja que amb

la victòria dels aliats, el règim va impulsar el 'Fuero de los Españoles', que assegurava que les minories religioses serien "respectades". Tot i això, hi ha casos de repressió documentats fins poc abans de la mort del dictador.

Cultes virtuals

Navarro i la seva dona, **Marta López**, són pastors de l'**Església Evangèlica Espanyola**, fundada l'any 1869 i que agrupa a comunitats de tradició reformada i metodista. Navarro es responsabilitza de la comunitat de Rubí, que aquest 2021 celebrarà el seu 140è aniversari, i López, de la del carrer Tallers, al districte barceloní de Ciutat Vella. Des que la pandèmia va començar, s'han volcat en organitzar cultes virtuals.

Per Advent, han volgut fer un "obsequi" als seus feligresos, i que també volen compartir amb la resta de la població, a través de la **xarxa social Youtube**. Han preparat unes breus píndoles audiovisuals, una per dia, que inclouen una lectura bíblica i un motiu de pregària. Les referències a textos de l'Antic i del Nou Testament posen de manifest el protagonisme que té la lectura de la Paraula de Déu per aquesta branca

del cristianisme, que va néixer al 31 d'octubre de 1517 a Wittenberg (Alemanya), quan **Martí Luter** va difondre 'Les 95 Tesis'.

"Fet real pel temps d'avui"

L'Advent és un període molt important per al cristianisme. Serveix per preparar el Nadal, i també és quan comença el calendari litúrgic a l'Església catòlica i també a bona part de les comunitats evangèliques que integren l'anomenat 'Protestantisme històric' com la luterana, l'anglicana, la metodista i la reformada o presbiteriana.

"Aquest és un temps per preparar la celebració del naixement de Jesús a Betlem, i no únicament com un fet històric, sinó com a fet real per aquest temps, és a dir, l'avui", explica Navarro.

Amb les píndoles, que s'envien cada matí, l'objectiu que Navarro i López s'han marcat és deixar clar als fidels que l'Advent s'ha de viure "amb il·lusió i goig, encara que les circumstàncies que vivim són molt complicades, per nosaltres i pel món sencer".

Navarro diu que aquest Advent tan atípic pot ser també "una nova oportunitat per a aprofundir de manera espiritual, personal, familiar i social" en el relat bíblic, "dins les normes de comportament que hem d'observar actualment".

Escola Dominical

A més dels cultes de cada diumenge i de les píndoles d'Advent, López i Navarro també preparen cada setmana un material on line dirigit als infants. D'aquesta manera, poden assistir a l'Escola Dominical. Així és com es denomina les sessions que, cada diumenge, mentre els adults assisteixen al culte, es fan pels més menuts.

Si fa cent anys els pastors pioners a Catalunya feien servir materials innovadors com llanternes màgiques per projectar il·lustracions, ara les comunitats recorren a Youtube perquè els més petits mantinguin el seu contacte amb la comunitat malgrat el confinament. En aquestes setmanes, l'Advent té el protagonisme **d'aquestes sessions**.

La Fundació "la Caixa" i Projecte Home Catalunya s'alien per fer front als efectes de la pandèmia en la reinserció de les persones amb addiccions

La Fundació "la Caixa" i Projecte Home Catalunya han signat un conveni, amb una dotació de 280.000 euros, per assegurar que les persones amb addiccions tinguin garantides les seves possibilitats de reinserció social malgrat els efectes de la pandèmia. Aquest acord permetrà reforçar des d'aquest 2020 i durant els dos anys vinents el Servei d'Acompanyament a la Vida Autònoma (SAVA) de Projecte Home Catalunya, un recurs que acompanya les persones usuàries en tractament a l'entitat en el seu procés cap a una vida autònoma i independent dins la societat.

El conveni s'ha signat aquest 9 de desembre en una trobada entre el director general de la Fundació "la Caixa", Antoni Vila, i el subdirector general, Marc Simón, i la presidenta del patronat de Projecte Home Catalunya, Conxita Solé; la patrona, Olga Pérez, i el director de l'entitat, Oriol Esculies.

«Més que mai, és necessari fer costat a les persones que tenen més dificultats per accedir a la reinserció social. Per això, és una satisfacció per a la nostra entitat poder reforçar el suport a Projecte Home Catalunya, i així treballar perquè

les persones amb addiccions puguin recuperar la seva autonomia malgrat la situació actual», ha destacat el director general de la Fundació "la Caixa", **Antoni Vila**.

La reinserció social de les persones amb addiccions, encara més difícil

Els programes de tractament de les addiccions a Projecte Home Catalunya no sols tenen com a objectiu que la persona deixi el consum de

la droga o la conducta addictiva, sinó que busquen que es pugui reinserir del tot a la societat. Per això, el SAVA treballa per la reinserció social de les persones que es troben en una fase avançada d'un programa de tractament en qualsevol dels centres de l'entitat a Catalunya (Barcelona, Montgat, Montcada i Reixac, Tarragona, Tortosa, Tremp i Balaguer).

Són persones que tenen prou autonomia per desenvolupar activitats de la vida diària, però

que encara necessiten un acompanyament terapèutic professional per assolir l'autonomia. Formar-se, aconseguir una feina, accedir a l'habitatge, adquirir hàbits de vida saludable a través de l'esport o el lleure i construir una nova xarxa de relacions socials: aquests són els pilars del procés de reinserció d'una persona amb addiccions. I ara, a més es veuen greument afectats per les restriccions i limitacions que comporta l'actual crisi sanitària, social i econòmica.

«Si per a una persona amb addiccions ja era difícil superar el seu problema abans de la pandèmia, ara mateix encara és molt més complicat. A l'estigma social d'una persona que es troba en risc d'exclusió social s'hi sumen ara les dificultats per a coses tan bàsiques com ara resocialitzar, anar al gimnàs o bé fer un curs de formació», explica Oriol Esculies, director de Projecte Home Catalunya. «Practicar activitat esportiva o fer un nou cercle d'amistats és la millor manera d'evitar possibles recaigudes en el consum», afegeix.

Un servei transversal i de treball en xarxa

Davant la preocupació per seguir garantint les possibilitats de reinserció de les persones amb addiccions, aquest conveni amb la Fundació "la Caixa" permet reforçar el SAVA amb noves mesures per assegurar que les persones usuàries puguin avançar en el seu procés de reinserció. Per fer-ho, s'ha arribat a acords amb altres entitats especialistes en àrees clau de la reinserció social.

Una de les necessitats més bàsiques d'una persona en fase de reinserció és l'**habitatge**. Per tal de garantir-ne l'accés, s'ha obert un pis amb suport al centre que Projecte Home Catalunya té a Montgat. En aquest habitatge, les persones usuàries, que disposen de supervisió terapèutica, comencen a guanyar autonomia, amb l'objectiu de trobar habitatge amb recursos propis.

En el procés d'adquisició d'**hàbits de vida saludable**, l'**esport** també és un factor clau. Per això, les persones usuàries del servei poden dur a terme activitat esportiva setmanal i supervisada per un monitor amb Sport2Live, associació especialitzada en la rehabilitació de les persones amb addiccions a través de l'esport. També s'ofereixen classes de ioga en línia dirigides per Yoga Sin Fronteras.

La novetat de Nadal, des del jazz i la poesia

Aquest divendres, 11 de desembre, la sala polivalent de l'Ajuntament de Solsona ha acollit un recital de poesia i música per connectar amb el Nadal. L'espectacle **Hi ha novetat!** ha arribat de la mà del poeta **Carles Torner** i del músic **Oriol Romaní**.

"Aquest recital convida a connectar amb el Nadal amb realisme, esperança i un esperit ple d'humanitat", apunten els autors sobre l'espectacle. Estrenat als Lluïsos d'Horta diumenge 29 de novembre, se n'han previst **set actuacions més**. Tindran lloc durant el mes de desembre a l'Ajuntament de Solsona, a l'Església de Santa Maria de Cadaqués; al Centre Cultural de la Mercè de Girona i, a Barcelona, al Monestir de

Sant Pere de les Puel·les, al Centre Moral i Instructiu de Gràcia, a l'Església de Nostra Senyora de Pompeia, a l'Església de Santa Anna i a l'Auditori de la Fundació Joan Maragall.

"Amb el temps que ens ha donat el confinament hem pogut preparar un espectacle a partir dels poemes de Nadal que vaig publicar ara fa un any", explica Torner. Es refereix al llibre *Vint-i-set nadals i un rei* (Edicions 62), que recull poemes de Nadal escrits des del 1990. L'espectacle combina lectures de les nades i músiques de Bach, de jazz i cançons de Nadal catalanes i angleses interpretades per Oriol Romaní, clarinetista de jazz i de música clàssica.

Carles Torner ha publicat diversos llibres de poemes, un dels quals **dedicat als àngels** (Ara Llibres, 2013). Torner treballa al PEN Internacional per promoure la solidaritat amb escriptors empresonats arreu del món.

Oriol Romaní va estudiar música clàssica amb prestigiosos mestres del país i de l'estranger. Estudia clarinet i interpretació al Conservatori Municipal Barcelona i en diversos centres estrangers amb **Juli Panyella, Thea King, Anton Weimberg, Tony Pay, Igor Markevitx i Giörgy Sebök**.

Tot té un principi: Casa Vicens, l'origen de Gaudí

Quan només tenia 30 anys, l'arquitecte Antoni Gaudí va rebre l'encàrrec de dissenyar una casa d'estiueig per a Manel Vicens i Montaner, un corredor de borsa, a la Vila de Gràcia. Així comença una de les històries més fascinants de l'arquitectura, l'origen del modernisme i el preàmbul de la que seria una de les carreres arquitectòniques més reconegudes mundialment.

Durant 130 anys, la Casa Vicens ha estat una residència privada i ha romàs com una joia oculta a la ciutat de Barcelona fins que, el novembre del 2017, va obrir les portes com a casa-museu després de tres anys de restauració i rehabilitació, que li van permetre recuperar l'essència del primer Gaudí.

Actualment, la Casa Vicens combina tres activitats: d'una banda, les visites culturals, d'altra banda, la realització d'esdeveniments –reunions de treball, experiències gastronòmiques o rodatges– i, finalment i no menys important, l'activitat escolar. Des del principi, Casa Vicens ha tingut clar que el fet de ser la casa-manifest de Gaudí també suposa la responsabilitat de donar a conèixer la seva obra. Per això organitza activitats escolars per a primària, secundària i batxillerat en el marc d'un pla educatiu alineat

amb els valors de Casa Vicens: creativitat, excel·lència, audàcia, descobriment i proximitat, i amb les demandes de l'entorn per descobrir de manera pedagògica aquest Patrimoni Mundial i la figura de Gaudí.

Per a aquest curs ofereix "Desconstruint Casa Vicens", una visita dialogada adaptada al nivell de l'alumnat en la qual s'aprofundeix en la concepció arquitectònica d'una casa, des dels ma-

terials fins a la decoració, tot passant per fets rellevants de la història, com ara l'arribada de la llum elèctrica o l'aigua corrent. Un recorregut amb un enfocament didàctic on l'alumnat és part activa i definidora del recorregut, resolent reptes i establint un diàleg amb l'educador/a amb l'objectiu de comprendre els espais de l'habitatge, l'arribada del modernisme, la figura de Gaudí i el context històric i social en què es crea la Casa Vicens.

Nes Gadol i Haia Sham, temps de llums i prodigi

PER BÀRBARA VIRGIL
A VIATGES CELESTIALS

Aquest dijous, 10 de desembre, va arribar Hanukah, la festa del calendari jueu, el 25 de Kislev, que recorda el miracle de la llum, de la pervivència de l'oli pur que va il·luminar durant vuit dies el Temple de Jerusalem: quan només en quedava oli pur a la *menorà* per un sol dia, miraculosament aquell oli pur va durar tot el necessari fins que va haver de nou oli purificat. El miracle de Hanukah! El miracle de la llum en la reinauguració i purificació del Temple de Jerusalem en el s. II aC.

De la mínima quantitat Déu va proveir amb la necessària, ni més ni menys, màxima excel·lèn-

cia. I en temps actuals no fem més que dir-nos, pocs avui, podrem en un futur ser molts. En aquests dies el miracle de Hanukah ens posa al davant una ocasió per entendre que també avui el misteri està en la contenció. No sé si arribem a entendre què vol dir...però sí que són paraules per escoltar.

Hi ha moments en que es té consciència plena de tenir al davant un problema sense solució. Quan estàs al començament d'un problema intentes pensar en com te'n sortiràs i quan de temps podràs resistir la situació. Així també va ocórrer amb els macabeus. La paraula macabeu

és un acròstic format de les paraules hebrees *Mi Kamokha Baelim YHWHAdonái*, Del Càntic de Moisès a Ex 15, 11: Qui és com tú entre els déus, Senyor? Qui és com tú, gloriós en santedat, terrible per les gestes, capaç d'obrar meravelles? . Una altre teoria ens diu que Judà Macabeu, el líder de la rebel·lió contra els greco-sirians en el 165 aC, tenia aquest sobrenom per "martell" per com va colpejar a l'enemic.

El record de Hanukah ens porta sempre al mateix punt. Dia rere dia encenem una espelma, una llum, i es fa la benedicció corresponent, i a mesura que els dies passen cada dia hi ha més

llum, així la *hanukiah*, el canelobre que s'encén en aquests dies a les llars jueves, amb els nou braços, un per cada un dels vuit dies en record de la meravella, i un novè per recolzar la delicada i petita espelma que cada dia encén les altres vuit.

Que sapiguem veure en la contenció, la meravella per tots.

Hag Hanukah Sameah!!

**La millor
elecció per
mantenir el
record**

**Les cendres del seus éssers estimats
en un columbari de les parròquies
emblemàtiques de Barcelona i Catalunya**

Lloguer mensual per a una urna

19,30 €*

Lloguer anual per a una urna

193 €

(Els dos primers mesos sense cost)

IVA inclòs. Autorenovables. *Quota subjecte a una permanència de 3 mesos.

Més informació i reserves al 900 535 811
coralmemorial.com

CORAL
INNOVACIÓ EN COLUMBARIS

L'església de Santa Maria de Sarroqueta, al Pont, entra a la llista vermella de Patrimoni
DG, 06/12/2020 | La Manyana

Joves de Sant Fruitós del Bages recullen mig miler de joguines per Càritas
DM, 8/12/2020 | REGIÓ 7

El Miracle adaptarà el seu exterior per fer-lo més accessible
DM, 8/12/2020 | REGIÓ 7

El Papa Francesc convoca un "Any de Sant Josep"
DC, 9/12/2020 | VATICAN NEWS

Descobreixen fragments d'un retaule del segle XV o XVI durant la restauració de l'orgue de Solsona
DJ, 10/12/2020 | EL PUNT AVUI

Suspès el pessebre vivent del Pont Llarg de Manresa per la covid-19
DJ, 10/12/2020 | Regió 7

A subhasta una altra taula gòtica de la catedral de Barcelona
DJ, 10/12/2020 | EL PAÍS

Liciten la nova àrea del gòtic del Museu de Lleida
DJ, 10/12/2020 | SEGRE

Abadia de Montserrat @montserratinfo

Ja tenim el pessebre instal·lat a la porta de l'oficina de pastoral #Montserrat

17:54 · 11 dic. 20 · Hootsuite Inc.

Escoles FEDAC @EscolesFEDAC

"Tots els éssers humans neixen lliures i iguals en dignitat i drets" Aquest és l'article 1 de la Declaració Universal dels Drets Humans. Celebrem 72 anys de la seva aprovació. A la FEDAC treballem per fer els alumnes responsables amb la societat i l'entorn #Dretshumans #TUtopia

8:00 · 10 dic. 20 · Hootsuite Inc.

Jesuïtes Catalunya @jesuistescat

L'11 de desembre és el Dia Internacional de les Muntanyes, però no en celebri la bellesa de les fotografies de postal. Ecomirades a @pregariacat ow.ly/atGJ50CHLXA

9:25 · 11 dic. 20 · Hootsuite Inc. Fundació Pere Torrés @FundatoriTorres

Quines són les necessitats formatives de les entitats del Tercer Sector en un context post #COVID19? El 18/12, la directora de Consultoria i Estudis de la @Fundperetarres, @AlcaldeRosalina, donarà pistes sobre quines estratègies formatives són necessàries amb la nova normalitat

La Confederació 10:46 · 11 dic. 20 · Twitter Web App

Vedruna Girona @VedrunaGirona

Demà divendres, un nou esmorzar solidari a @la_marato, tornarem a ser molt solidaris, aquesta Marató toca a tothom! #intensament #escolacompromesa #decididament #vedruna #vedrunagirona #girona @VedrunaCat

19:24 · 10 dic. 20 · Twitter Web App

SJD Serveis Socials @SJD_SS_Elcn

Compartim el comunicat de la Plataforma d'Entitats Cristianes amb els Immigrants al que ens adherim, per la protecció dels Drets Humans, amb motiu de l'incendi de la nau de #Badalona

12:33 · 11 dic. 20 · Twitter Web App

La Sagrada Família @sagradafamilia

Des de la Sagrada Família celebrem el Nadal amb tots vosaltres, compartint la il·luminació de la façana del Naixement en format digital! Estarà disponible a partir del dia 19 de desembre a les 9 h a través del canal de YouTube tinysurl.com/yy9qikpz

11:49 · 11 dic. 20 · Twitter Web App

U. Ramon Llull (URL) @uramondit

Jornada Dona i Carrera Investigadora. La pandèmia i l'agreuement de #ViolènciesMasclistes

Organitza la #CàtedraETHOS-URL, amb el Grup de Recerca #GETLIHC i amb Fons per al Pacto de Estado contra la Violència de Gènere @DelGobVg

17.12 | 17h (Zoom)

cutt.ly/Khz7Ep8

10:35 · 19 dic. 20 · Twitter Web App

CPL CPL Editorial @CPLeditorial

30 INTENCIONS D'ORACIÓ #FRATELLITUTTI

Perquè l'experiència de la pandèmia ens ajudi a comprendre que ningú no se salva sol, que surem tots o ens enfonsam tots, que ens ajudem els uns als altres o no ens en podem sortir (FT 54.137). #PapaFrancesc

11:00 · 11 dic. 20 · Twitter Web App

Escolania Montserrat @EscolaniaMont

Avui és #santnicolau, la nostra festa patronal. Malauradament, no la podem celebrar com sempre per causa de les restriccions de mobilitat. Però us compartim un nou número de la nostra revista per mantenir encesa la flama. Esperem que us agradi escolania.cat/revista20

9:08 · 06 dic. 20 · Twitter Web App

Llibreria Claret @LlibreriaClaret

El proper 21/12 presentem, online, 365 dies amb Maria, un llibre de l'@editorialclaret i @angeldelaweb.

Hi esteu tots convidats! Podreu seguir la presentació per streaming a través d'aquest enllaç youtu.be/fUPEwkD0Ty4

10:45 · 11 dic. 20 · Twitter Web App

Àngel Rodríguez V. @angeldelaweb · 1d

#365DiesambMaria d' @EditorialClaret @LlibreriaClaret #llibres #libros per aquest #Nadal #Navidad #Mariologia #santuaris #etnografia #tradicions #Tió #Reis #AmicInvisible

12:10 · 10 dic. 20 · Twitter Web App

Escola Pia Catalunya @escolapiacat

Demanem a TOTS els partits polítics que no polititzin l'educació. El que necessitem pel bé del país és una llei d'educació de consens i que doni estabilitat al sistema. #StopLeyCelaá

18:45 · 10 dic. 20 · Twitter Web App

CATALUNYA RELIGIÓ

Resum en paper de la setmana | ISSN 2604-7012 | Tota l'actualitat a www.catalunyareligio.cat

Direcció: Laura Mor i Iriarte. **Redacció:** Glòria Barrete, Ignasi Escudero i Jordi Llisterrí. **Edició paper:** Macià Grau. **Col·laboradors:** Eloi Aran, Ramon Bassas, David Casals, Xavier Memba, Lucía Montobbio, Alba Sabaté, Roger Vilaclara. **Adreça:** Carrer dels Lledó, 11. 08002 Barcelona. **Telèfon:** 674050748. **Correu-e:** info@catalunyareligio.cat. **Publicitat:** Paris Grau | comunicacio@animaset.cat

Catalunya Religió és una iniciativa de la Fundació Catalunya Religió. **Patronat:** Eduard Ibañez (president), Míriam Díez (vicepresidenta), Carles Armengol, Ignasi Garcia i Clavel, Núria Iceta, Manuel Manonelles, Anna Vilà.

AMB EL PATROCINI DE

AMB LA COL·LABORACIÓ DE

Amb el suport de:

